

መጽሐፈ አስቴር

መግቢያ

ጸሐፊውና የተጻፈበት ጊዜ

ምንም እንኳን የመጽሐፈ አስቴር ጸሐፊ ማን እንደ ሆነ በውል ለማወቅ ባንችልም፤ ከመጽሐፍ ውስጣዊ ማስረጃዎች በመነሣት ጸሐፊው ማን እንደ ሆነና የተጻፈውን መቼ እንደ ሆነ መናገር ይቻላል። በአይሁድ በዓላት ላይ የተሰጠውን አጽንዖትና በትረካው ውስጥ የአይሁድ ብሔራዊ ስሜት ገና ስናስተውል ጸሐፊው በእርግጥ አይሁድ መሆኑን እንገነዘባለን። በሌላ በኩል ደግሞ ጸሐፊው ስለ ፋርስ ሰዎች ባህል ያለውን ዕውቀት፤ የታሪኩ መቼት የሰላ ከተማ መሆኗንና በታሪኩ ውስጥ ስለ ይሁዳ ወይም ስለ ኢየሩሳሌም ምድር ምንም አለመጠቀሱን ስንመለከት ጸሐፊው የፋርስ ከተማ ነዋሪ መሆኑን እንረዳለን። መጽሐፍ የተጻፈው ሁነቶቹ ከተፈጸሙ ከጥቂት ዓመታት በኋላ ማለትም በ460 ዓ.ቅ.ክ. ገደማ ነው (ይህም ዕገራ ወደ ኢየሩሳሌም ከመመለሱ በፊት መሆኑ ነው፤ የ8፣12 ማብ ይመ)። ከዚህ በተጨማሪ ወስጣዊ ማስረጃዎች እንደሚጠቁሙት ይህ መጽሐፍ ከመጻፍ ጥቂት ቀደም ብሎ የፑሪም በዓል ይከበር ነበር (9፣19)። በርካታ ሊቃውንት እንደሚናገሩት ይህ መጽሐፍ የተጻፈው በግሪኮች ዘመን ነው፤ በመጽሐፍ ውስጥ የግሪክ ቃል ተጠቅሶ አለመገኘቱና ጸሐፊውም የዕብራይስጡን የቋንቋ ዘዴ ተከትሎ መጻፍ የሚያስረዳን ይህ መጽሐፍ የተጻፈው የፋርስ ግዛተ አዲ በ331 ዓ.ቅ.ክ. ላይ በግሪኮች እጅ ከመውደቁ በፊት ነው።

ዓላማው፣ መሪ ሐሳቡና ሥነ ጽሑፋዊ ባሕርያቱ

የጸሐፊው ዋና ዓላማ የፑሪምን ዓመታዊ በዓል አከባቢ በሚገባ መዘገብና መጨው ትውልድም በጠረክሲስ ነው። መንግሥት የተፈጸመውን ታላቁን ትድግና ሕያው በሆነ መንገድ እንዲያስታውሰው መርዳት ነው። መጽሐፍ የበዓሉን አከባቢ ሥርዐትና በዓሉም ያለማቋረጥ በየዓመቱ መከበር እንዳለበት አጽንዖት ሰጥቶ ይተርካል (3፣7፣9፣24፣28-32፤ እንዲሁም በገጽ 178 ላይ “የብሉይ ኪዳን በዓላትና የተቀደሱ ቀናት” የሚለውን ይመ)። አብዛኛው የታሪኩ ክፍል የሚያተኩረው በእስራኤልና በአማሌቃውያን መካከል በነበረው ግጭት ላይ ነው (የ2፣5፣3፣1-6፣9፣5-10 ማብ ይመ)፤ ይህ ግጭት የጀመረው እስራኤላውያን ገና ከግብፅ በወጡ ማግስት ሲሆን (ዘ017፣8-16፣ዘዳ25፣17-19)፤ በታሪካቸው ሁሉ ያልተለዩ ጠላቶች ናቸው (1፣ላሙ፣15፤ዘዳ4፣43፤ እንዲሁም መጽሐፈ አስቴር በሙሉ)። እስራኤላውያን ከግብፅ ባርነት ነጻ እንደ ወጡ በመጀመሪያ ጠላት ሆነው የተነሡባቸው አማሌቃውያን ናቸው። እንግዲህ አማሌቃውያን የሚታዩት (የመጽሐፈ አስቴር ጸሐፊም የሚያያቸው) በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የተነሡ የክፉ ገደሎች ምሳሌ ተደርገው ነው (ዘ፣፡24፣20፤ላሙ 15፣1-3፤ 28፣18 ይመ)። እስራኤል አሁን ነጻ ወጥታለች፤ የሐዘም ዐዋጅ የእስራኤልን ሕዝብ ከምድረ ገጽ ለማጥፋት የተጠነሰበ የመጨረሻው የብሉይ ኪዳን ሤራ ነው።

ከአማሌቃውያን ግጭት ጋር ተዛምዶ የምናገኘው ለእግዚአብሔር ሕዝብ ተስፋ የተሰጠው ዕረፍት ነው (ዘዳ25፣19 ይመ)። ሐማ ድል ከሆነ በኋላ አይሁድ ከጠላቶቻቸው ሤራ ዕረፍት አገኙ (9፣16፣22)።

ጸሐፊው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከዳር እስከ ዳር ዘልቀው የምናገኛቸውን ጭብጦች (መቅሠፍት፣ በሽታ፣ ጦርነት፣ መዐት ወይም በዚህ ሁሉ ውስጥ አልፈው የሚተርፉትን ቅሬታዎች) በመጥቀስ ታሪኩን ይዘግባል። የፋርስ ከተማ በሆነችው በሰላ የተፈጸሙት ሁነቶች የእግዚአብሔርን የማዳን ዕቅድ ለማደናቀፍ ሞክረው ነበር። የእግዚአብሔር ሕዝብ ህልውና በተለይም የቤዛዊ መሲሎ መግለጫ ሐማ አይሁድን ለማጥፋት ባወጣው ዐዋጅ አደጋ ላይ ሲወድቅ ይታያል። የመጽሐፈ አስቴር ጸሐፊ ታሪኩን የቀረጸው በየሴፍ ታሪክ አምላያ ነው (የ2፣3-4፣9፣21-23፣3፣4፣14፣14፣ 6፣1፣8፣14፣8፣6 ማብ ይመ)፤ በዚህ ትረካ ውስጥ ትልቁን ስፍራ የያዘው የቅሬታዎች ጭብጥ ነው (ዘፍ 45፣7)። ከዚህ በታች ከቀረበው አስተዋፅኦ ማስተዋል እንደሚቻለው፤ ክብረ በዓል በመጽሐፈ አስቴር ውስጥ ዐቢይ ስፍራ አለው። በየጊዜው የተደረጉት ግብዣዎች ለትረካው ውቅር (የታሪክ መዋቅር) ዋና መድረክ ናቸው። በዚህ ትረካ ውስጥ ዐሥር ግብዣዎች ተጠቅሰዋል (1)1፣3-4፣ (2)1፣5-8፣ (3)1፣9፣ (4)2፣18፣ (5)3፣15፣(6)5፣1-8፣ (7)7፣1-10፣ (8)8፣17 (9)9፣17፣ (10)9፣18-32። ሦስቱ ጥንድ ግብዣዎች ማለትም በትረካው መጀመሪያ፣ መካከለኛ ላይ የሚገኙት ግብዣዎች የላቀ ስፍራ አላቸው፤ እነዚህም በእርጢክስበ የተደረጉት ሁለት ግብዣዎች፤ አስቴር ያዘጋጀችው ሁለት ግብዣዎችና ዕጥፍ ድርብ በዓል ሆኖ የተከበረው የፑሪም በዓል ናቸው።

ጸሐፊው ተመሳሳይ ይዘት ያላቸውን ታሪኮች መልሶ መላልሶ በመዘገብ የተለየ የጻጸፍ ዘዴ ተከትሏል። ጥንድ ጥንድ ሆነው ከተጠቀሱት ከሦስቱ ግብዣዎች ሌላ፤ ሁለት የንጉሡ አገልጋዮች ስም ዝርዝር (1፣10፣14)፣ ሁለት ጊዜ አስቴር ማንነትዋን መደበቋ (2፣10፣20)፣ ሁለት ጊዜ ሴቶች መሰብሰባቸው (2፣8፣19)፣ ሁለት የሴቶች ቤት (2፣12-14)፣ ሁለት ጸዎች (4፣3፣16)፣ ሐማ ከሚሰቱና ከወዳጆቹ ጋር ያደረጋቸው ሁለት ምክሮች (5፣14፣16፣13)፣ አስቴር ሁለት ጊዜ ቀጠራ ሳትይዘ ወደ ንጉሡ መግባቷ (5፣2፣8፣3)፣ መርዳክዮስ ሁለት ጊዜ የክብር ልብሰ ልብሰ መታየቱ (6፣7-11፣8፣15)፣ ሐማ ፊቱን ሁለት ጊዜ መሸፈን (6፣12፣7፣8)፣ ሁለት የሐማ ወንዶች ልጆች (5፣11፣9፣6-10፣13-14)፣ ሐርበና ሁለት ጊዜ በንጉሡ ፊት መቅረቡ (1፣10፣7፣9)፣ ሁለት የንጉሡ ዐዋጆች (3፣12-14፣8፣1-13)፣ የንጉሡ ቊላ

ሁለት ጊዜ መብረዱ (2+17+10)፣ የፋርሶች ሕግ እንደማይሻር ሁለት ጊዜ መጠቀሱ (1+19+8)፣ አይሁድ ሁለት ቀን ጠላቶቻቸውን መብቀላቸውና (9+5-15)፣ የፔሪም በዓል በመታሰቢያነት እንዲከበሩ የሚያሳስቡ ሁለት ደብዳቤዎች (9+20-32) ናቸው።

ይህን መጽሐፍ ልዩ ከሚያደርጉት ባሕርያት ውስጥ ጥቂቶቹ ስለ እግዚአብሔር፣ ስለ አምልኮ፣ ስለ ጸሎትና ስለ መሥዋዕት አንድም ጊዜ አለመወሳኑ ነው። ይህም በብዙ ሊቃውንት ዘንድ ጥያቄ አስነሥቷል። ጥያቄውም መጽሐፉ መንፈሳዊ ፋይዳ አለው ወይ? የሚለው ነው። የእግዚአብሔር “ስሙ” እንኳ ያልተጠቀሰበት መጽሐፍ ምን መንፈሳዊ ረብ አለው? ጸሐፊው ግን እንዲህ ያደረገው ሆነ ብሎ ነው። የእግዚአብሔርን ስም ሆነ መንፈሳዊና ሃይማኖታዊ ሥርዐቶችን ያልጠቀሰው ሰዎች ከቀብ የማይቋቋሙ ችውን አጋጣሚዎች የሚመራና የሚቋቋሙ እግዚአብሔር መሆኑን በተለየ የአጻጻፍ ስልት ለመግለጽ ነው (የ6+1 ማብ ይመ)። ትረካውና የአስራኤል ትድግና የተመሠረተው ጸሐፊው ሆን ብሎ በዝምታ ባለፋቸው ነገሮች ላይ ነው። እግዚአብሔር ልዑልና ገዥ እንደ ሆነ የምናየው በቀጥታ ሳይሆን በተዘዋዋሪ ነው (የ4+12-16 ማብ ይመ)። ስሙ ባይጠቀስም ሥራው ግን ሕያው ሆኖ በግልጽ ይታያል።

አስተዋፅኦ

1. የአርጤክስስ ግብዣ (1+1-2+18)
 - ሀ. ንግሥት አስጢን ከዙፋኗ ወረደች (ም1)
 - ለ. አስቴር ንግሥት ሆነች (2+1-18)
2. የአስቴር ግብዣ (2+19-7+10)
 - ሀ. መርዶክዮስ ሄራውን ደረሰበት (2+19-23)
 - ለ. የሐማ ሄራ (ም3)
 - ሐ. አስቴር ርዳታ እንድታደርግ መርዶክዮስ ያቀረበው ማሳሰቢያ (ም4)
 - መ. አስቴር ለንጉሡ ያቀረበችው ጥያቄ፣ የመጀመሪያው ግብዣ (5+1-8)
 - ሠ. እንቅልፍ ከንጉሡ የሸሸበት ሌሊት (5+9-6+14)
 - ረ. ሐማ ተሰቀለ፣ ሁለተኛው ግብዣ (ም7)
3. የፔሪም በዓል (ም8-10)
 - ሀ. ንጉሡ በአይሁድ ስም ያስተላለፈው ዐዋጅ (ም8)
 - ለ. የፔሪም በዓል አከባበር (ም9)
 - ሐ. መርዶክዮስ የላቀ ሹመት ማግኘቱ (ም10)

ከሌሎች ሕዝቦች ሁሉ የተለየ ልማድ ያለውና የንጉሡንም ሕግ የማይቃዘዝ ነው። ታዲያ ይህን ሕዝብ ዝም ማለቱ ለንጉሡ አይበጅም። ግንና ንጉሡን ደስ የሚያስገኘው ከሆነ፣ እነርሱን ለማጥፋት ዐዋጅ ይውጣ። እኔም ይህን ተግባር ለሚፈጽሙ ሰዎች የሚውል ዐሥር ሺህ መስሊት ብር ወደ መንግሥት ግምጃ ቤት አስገባለሁ።”

10 ስለዚህ ንጉሡ የቀሰበት ማጎተሙን ከጣቱ አውልቆ የአይሁድ ጠላት ለሆነው ለአጋጣዊው ለሐማዳቱ ልጅ ለሐማ ሰጠው። **11** ንጉሡም ሐማንን፣ “ንጉሡን እኪያው ያዘው። ሕዝቡንም እንዳገኘ አድርገው” አለው።

12 ከዚያም በመጀመሪያው ወር ዐሥራ ሦስተኛው ቀን የንጉሡ ጸሐፊዎች ተጠና። እነርሱም የሐማን ትእዛዝ በሙሉ በየአውራጃው ፊደልና በየሕዝቡ ቋንቋ፣ ለንጉሡ እንደራራ ሰዎች፣ ለልዩ ልዩ አውራጃ ገዢዎች ለልዩ ልዩ ሕዝቦች መካከል ጻፉ። ይህም የተጻፈው በራሱ በንጉሡ አርጢክስስ ስም ሲሆን፣ የታተመውም በራሱ ማጎተም ነበር። **13** አዳር የተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር፣ በዐሥራ ሦስተኛው ቀን ወጣት፣ ሽምግላ፣ ሲትና ሕጻን ሳይባል አይሁድ ሁሉ በዚያኑ ዕለት እንዲጠፋ፣ እንዲገደሉና እንዲደመሱት ሀብታሞች ለንጉሡን እንዲዘረፍ ደብዳቤ ለንጉሡ አውራጃዎች ሁሉ በመልክተኞች እጅ ተላከ። **14** ለእያንዳንዱም አውራጃ ሕዝብ እንዲታወቅ፣ እነርሱም ለዚያ ቀን ዝግጁ እንዲሆኑ የዋናው ዐዋጅ ቅጅ ሕግ እንዲወጣና ወደ እያንዳንዱም አውራጃ እንዲላክ ተደረገ።

15 መልእክተኞቹ በንጉሡ ትእዛዝ ተቃዥ ለው ወጡ፤ ዐዋጁም በሱሳ ግንብ ተላለፈ። ንጉሡና ሐማ ለመጠጣት ተቀመጡ፤ የሱሳ ከተማ ግን ግራ ተጋብታ ነበር።

መርዶክዮስ የአስቴርን ርዳታ ጠየቀ
4 መርዶክዮስ የተደረገውን ሁሉ ባወቀ ጊዜ፣ ልብሱን ቀደደ፣ ከዚያም ማቅለ

3፣9 አስ74
 3፣10 ዘፍ41፣42
 3፣12 ዘፍ38፣181
 ንግ13፣24
 3፣13 ቀ71፣14
 15፣13፣14፣16
 አስ8፣11፣9፣10
 3፣14 አስ8፣819፣1
 3፣15 አስ1፣10፣
 8፣14፣15
 4፣1 ስግ11፣6፣
 ዘ7፣14፣6፣24
 13፣19፣መ፡ዘ30፣11፣
 ሕዝ27፣30፣31

ተሰጠው ስለ መርዶክዮስ በነገራት ጊዜ፣ እጅግ አዘኝ፣ እርሷም በማቆ ፈንታ የሚለብሰውን ልብስ ላከችለት፤ እርሱ ግን አልተቀበላቸውም። ከዚያም አስቴር ከንጉሡ ጃንደርቦች መካከል እርሷን እንዲያገለግል የተመደበውን ሁኔታ ከጠናቀች፣ መርዶክዮስ ምን ችግር እንደ ገጠመችና ስለ ምንስ እንደዚህ እንደ ሆነ እንዲያባራ ላከችው።

ስለዚህ ሁኔታ በንጉሡ በር ፊት ለፊት ወደሚከኛው ወደ ከተማዬቱ አደባባይ ወደ መርዶክዮስ ወጣ። መርዶክዮስ የደረሰበትን ነገር ሁሉ፣ እንዲሁም ሐማ የአይሁድን ሕዝብ ለማጥፋት ወደ ንጉሡ ግምጃ ቤት ለማግባት ቃል የገባውን የንጉሡን ልክ ጭርጭር ሃረፈው። ያይሁሁና በሐማ ለማጥፋት በሱሳ የወጣውን የዋናውን ዐዋጅ ቅጅም ለአስቴር እንዲያሳይትና በዝርዝር እንዲያስረዳት ሰጠው። ወደ ንጉሡም ዘንድ ገብታ ስለ ሕዝቧ ምሕረት እንድትጠይቅና እንድትማልድ አጥብቆ ይነግራት ዘንድ አሳሰበው።

ሁኔታውን ተመልሶ መርዶክዮስ የነገረውን ሁሉ ለአስቴር አስታውቃለች። **10** እርሷም ለመርዶክዮስ እንዲህ እንዲለው ነገረችው። **11** “የንጉሡ ባርጅና በንጉሡ አውራጃዎች የሚገኙ ሰዎች ሁሉ ወንድም ሆነ ሴት፣ ማንም ሰው ሳይጠራ ንጉሡ ወዳለበት ወደ ውስጠኛው አደባባይ የሚገባ፣ ንጉሡ አንድ ሕግ ብቻ እንዳለው ያውቃል፤ ይኸውም እንዲህ ያደረገው ሰው ይገደላል።

ቀን በመጋቢት ወር 473 ዓ.ቅ.ዘ ማለት ነው (8፣12 ይወጡ)።
 3፣151 ሐማንና ንጉሡ በትረካው ውስጥ የአይሁድን ሕዝብ ልጅል ፈንታ በማሰብ ጉዳይ ላይ እንደ ገኘ ለመጋገር አንድ ላይ ተቀምጠው ከወይት ደጠጡ (7፣1-2)። ነገር ግን ያ ጊዜ የንግዳንታቸው ግዛትንም የሚቀጥል ሁልም ነገር በተቃራኒ የሚታዩበትን ሁኔታዎች በሚያሞብሰት ጊዜ ለሆነ ነው። እዚህ ላይ የሚታዩበትን ፈንታ የአይሁድ ሕዝብ ከመሰባትና ከወይት ጋር ሲታይ፣ እጅግ የተራራና የተቃረነ ሆኖ እናገኘዋል። (41፣3፣15-16)።

4፣2 አስ219
 4፣7 አስ74
 4፣11 አስ2፣141
 5፣218፣41፣መ፡ዘ25፣31
 4፣22፣9

3፣9 ዐሥር ሺህ መስሊት ታሪክ ጸሐፊው ሄሮዶቶስ የፋርስ ንጉሡ ነሐሥን መግሥት ማምረቁ ገደ 15,000 መስሊት እንደ ሆነ ይናገራል። እንግዳህ እዚህ ላይ የተጠቀመው እገዛ ሕዝብ ከሆነ ሐማ ይኖረው የዓመትን ገቢ ሁለት ሦስተኛ መሆኑ ነው። ይህ ደግሞ ከፍተኛ ወጪ ነው። ምናልባት ሐማ ያለው የአይሁድን ሕዝብ ሁለት ኃላፊት በመውሰድ ለሰጠው ይህና። አቶራሪውም የገቢ መልክ አለው። በአንድ በኩል አይሁድን በማጥፋት ዘመቻ ላይ የሚሳተፉ ሰዎች እግር በማንቀሳቸውን የአይሁድን ሕዝብ እንዲዘረፉ የተፈቀደ ለሆነው የማላል (ቀ43) ይህም የገዛበ ይህና። ለቶራሪውም የገቢ መልክ ላይ ለማኖ የሚያበረታታው ሊሆን ይችላል፤ አርጢ ክስስ ሕዝቡ ገና እንደሚታወቁት ንጉሡ ገዛበ ለመጠበቅ የቀደደ ይሆናል። ይህን ተግባር ለሚፈጽሙ ሰዎች፣ ይህ ሐረግ የሚገለጽ ምናልባት የገበ ቀረጥ ሰብላኦዎችን ወይም ዐዋጅን በተግባር የሚፈጽሙትን ሰዎች በአጠቃላይ ይሆናል። አግልቃውን ዘዚህ ቀደም ስለ፣ እነሱአላውምና ምርኮች አድርገው በግብዘቸውን ነበር (ቀ4፣1 ግብ ይወጡ)። ሐማ የቀደው ታሪክ ለመንግሥት ነበር።
3112 በመጀመሪያው ... በዐሥራ ሦስተኛው ቀን ይኸውም በንጉሡ ጸርጠክስ ለዐሥራ ሁለተኛው ጥገት ዘመን ማለት ነው (ቀ4 ፣7)፤ ይህም ሚያዝያ 474 ዓ.ቅ.ዘ ይሆናል።
3131 ሐማ በአስራአል ላይ ያለውጀው የጥፋት ርምጃ ቀደም ስለ እረጋጅውን ስለማግለጋውን ላይ ከወዳት ጥፋት ጋር ተመሳሳይ ነው (14፣መ 15፣3)። በዐሥራ ሁለተኛው ወር በዐሥራ ሦስተኛው

4፣121 አስቴር መርዶክዮስ በሁለት አዋጅነት መጋገሚያው መርዶክዮስ የሕዝን ልብስ ለብሰ ወደ ቤተ መንግሥቱ ሕንጻ ለመግባት እንደ ተከለከለና (ቀ2፣) በሁለቱም ብቸም ከስተኛው መጠባቂያ ክፍሉት አንዳት ገደለ የተሰለጠነው ሆኑን ይሆኑ ይህበክታል።
 4፣7 ያ319 ግብ ይወጡ። ሐማ ለንጉሡ እየጠላ ለሁ ጌታ የገበ ሐማ የንጉሡን መጠን መርዶክዮስ ማወቅ መቻሉ፣ በሱሳ ቤተ መንግሥት ውስጥ ከፍተኛ ስፍራ እንደ ካረፈው ያመለክታል። (2፣21-23)።
 4፣8 አስ ግላ፣ ሁኔታ እዚህ ላይ አስቴር አይሁዳዊት መሆንን ወውቅላል ማለት ነው።
 4፣11 አስቴር በተባለው ታሪክ ጸሐፊ፣ ላይጠራ ንጉሡ

ቀን የወይን ጠጅ እየጠጡ ላለ፣ ንጉሠ እንደ ገና፣ “ንግሥት አስቴር ሆይ፣ የምት ለምኘው ምንድን ነው? ይሰጥሻል፤ የም ትጠይቁውስ ምንድን ነው? እስከ መንግ ሥቴ እኩሌታ አንኳ ቢሆን ይደረግልሃል” አላት።

3ኪዳም ንግሥት አስቴር እንዲህ ስትል መለሰች፡ “ንጉሥ ሆይ፣ በፊትህ ሞገስ አግ ገዥና ግርማዊነትህን ደስ የሚያሰኝ ከሆነ፣ ሕይ ወቴን ታደጋት፣ ልመናዬ ይህ ነው፣ ሕዝ ቤን አትርፍ፣ ጥያቄዬም ይኸው ነው። “እኔና ሕዝቤ ለጥፋት፣ ለዕርድና ለመደም ሰስ ተሸጠናልና። ወንዶችና ቤቶች ባርች ለመሆን የተሸጥን ቢሆን ኖሮ፣ ዝም ባልሁ ነበር፤ ምክንያቱም እንዲህ ያለው ጭንቀት ንጉሡን ለማስቸገር የሚበቃ አይደለም።”

5ንጉሥ አርጤክስም ንግሥት አስቴርን፣ “ለመሆኑ እርሱ ማን ነው? እንዲህ ያለውን ነገር ለማድረግ እስከዚህ የደፈረውስ ሰው የታለ?” ሲል ጠየቀ።

6አስቴርም፣ “ያ ባላጋራና ጠላት ይህ ከፋው ሐማ ነው” አለች።

ከዚያም ሐማ በንጉሡና በንግሥቲቱ ፊት እጅግ ደነገጠ። ንጉሡ ከተቀመጠበት በቀጣ ተነሣ፣ የወይን ጠጃንም ትቶ ወደ ቤተ መንግሥቱ የአትክልት ቦታ ሄደ። ሐማ ግን ንጉሡ ሊያጠፋው ቈርጠ መነሣቱን ስላወቀ፣ ንግሥት አስቴር ሕይወቱን እንድ ታተርፍለት ለመማጠን በዚያው ቀረ።

8ንጉሡ ከቤተ መንግሥቱ የአትክልት ቦታ ወደ ግብገሠው አጻፋሽ ሲመለስ አስቴር ደገፍ ባለችበት ድንክ ዐልጋ ላይ ሐማ ተደፍቶ ነበር።

ንጉሡም፣ “ይባስ ብሎ አብራኝ ያለችውን ንግሥት በገዛ ቤቴ ሊደፍራት ያሰባል?” ሲል ተናገረ።

7ቴ22+1-14
7+2 አሎ1015+31
9+12
7+3 አሎ2+15
7+4 አሎ3+914+7
7+7 ዋፍ4+71
27+21+181አሎ1+121
6+1319+194121
20+1-2
7+8 ዋፍ34+71
39+141አሎ1+616+121
ፍ+አ13+23

ይህ ቃል ከንጉሡ አፍ ገና እንደ ወጣ፣ የሐማን ፊት ሸፈነት። ከዚያም ንጉሡን በቅርብ ከሚያገለግሉት ጃንደራዎች አንዱ የሆነው ሐርቦና፣ “እነሆ ቁመቱ አምላ ከንድም የሆነ ግንድ በሐማ ቤት አጠገብ ጥተክሎአል፤ ይህን ያዘጋጀው ንጉሡን ለማ ዳን በላ ነገር ለተናገረው ለመርዳክየሰ ነው” አለ።

ንጉሡም፣ “በዚህ ላይ ስቀሉት” አለ።
10ስለዚህ ለመርዳክየሰ ባዘጋጀው ግንድ ላይ ሐማን ስቀሉት፣ ከዚያም የንጉሡ ቀጣ በረደ።

ንጉሡ በአይሁድ ስም የተናገረው ዐዋጅ
8በዚያኑ ዕለት ንጉሥ አርጤክስስ የአይሁድን ጠላት የሐማን ቤት ንብረት ለንግሥት አስቴር ሰጣት፣ አስቴርም መርዳክየሰ እንዴት እንደሚገመዳት ለንጉሡ ነገራው ስለ ነበር፣ መርዳክየሰ ወደ ንጉሡ ዘንድ ቀረበ። ንጉሡ ከሐማ መልሶ የወሰደውን ባለ ማገተም ቀለበት አውልቆ ለመርዳክየሰ ሰጠው፣ አስቴርም መርዳክየሰን በሐማ ቤት ንብረት ላይ ሾመችው።

3አስቴር በንጉሡ እግር ላይ ወድቃ በማ ለቀስ ልመናዋን እንደ ገና አቀረበች። ለጋጋዊው ሐማ በአይሁድ ላይ የሸረበው ከፋ ሄራ እንዲሸር ለመነችው። ከዚያም ንጉሡ የወርቅ ዘንጉን ለአስቴር ዘረጋላት፣ እርሷም ተነሥታ በፊቱ ቆመች።

3እንዲሁም አለች፣ “ንጉሡን ደስ የሚያሰኘውና እኔም በፊቱ ሞገስ አግኝቼ ከሆነ፣ ጉዳዩም በንጉሡ ዘንድ ተገቢ ሆኖ ከተገኘና በእኔም ደስ ከተሰኘ፣ የአጋጋዊው የሐመዳቱ

4 ወይም፣ ምን ዓይነት ነበር፣ ነገር ግን ባለጋራችን የሚሰጠው ካግ ንጉሡ ከሚገባው ነገር ጋር ከፋ አይገደርም ግን 23 ግትር ያህል ነው።

7+9 ዋፍ21+22-
231አሎ11015+141
መዋ114+1619+161
ፍላ1115-61ግቴ7+2
7+10 ዋፍ40+221
አሎ2119+2519
10+2818ግቴ24
8+1 ፍላ22+22-23
8+2 ዋፍ24+221
41+41421ፍላ13+2
211+4351ግቴ248
8+3 ዋፍ17+8-16
8+4 አሎ4+11
8+5 አሎ2+15

7:21 5+3+6 ይመ።

7:31 2+15:17 ይመ።

7:4 ተሸጠናልና፤ አስቴር እዚህ ላይ የምታወቀው ሐማ ለንጉሡ ለመስጠት ቃል የገባውን (ጥብ) ገንዘብ ይመለሳል (3፡91 4+7)፣ ሐማ የወጣውንም ዐዋጅ በራሷ አባባል በአጭሩ ትገልጠናለች (3+13)። እንዲህ ያለው ጭንቀት ንጉሡን... ለካ ባሉ ምናልባት (1) በአይሁድ ሕዝብ ላይ የታቀደው ባርነት ብቻ ቢሆን ኖሮ፣ በንጉሡ ላይ የሚደርሰው ጉዳት አነስተኛ በሆነ ሰር፣ ወይም (2) የታሰበው ነገር አይሁድን ባራያ ለማድረግ ብቻ ቢሆን ኖሮ፣ አስቴር ንጉሡን ለዚህ ቀላል ነገር ባልጨቀጨቀች ጭም ነበር ለማለት ነው።

7:8 አስቴር ደገፍ ባለችበት ድንክ ዐልጋ ላይ ... ተደፍቶ ማገብ ይባል የነበረው አነስተኛ መደብ ወይም መለስተኛ ዐልጋ ላይ ደገፍ በማለት ነበር (አጭ 6+4-71 ፍላ 13+23)። አይሁዳዊው መርዳክየሰ በፊቱ ተደፍቶ ለምን እጅ አልነሣም በማለት ድብን ብሎ የነበረው ሐማ፣ እዚህ ላይ በአይሁዳዊት መለስቴር ፊት (6+13) ጭም ተደፍቶ መስገዱ ምታቀጥ ተርጉሞ ለአስቴር ንጉሡ የነበረውን እንዲሸር ለቆ መውጣቱ ለሐማ የመጨረሻ ዕጣ ፊት ሆኖ ወላጅ ሁኔታ ነበር። የሐማን ፊት ሸፈነት፣ 6+12 ይመ፣ የሐማ ፊት የተሸፈነው ሁለት ጊዜ መሆኑ ነው።

7:9 ለአስቴር ከዚህ ቀደም ሲል በዚያኑ ዕለት የመርዳክየሰ ድል እንደ ተቀዳጀ (ምፍ) የምታወቁት ስለ መሆኗ ፍንቁቁ የለም፣ ስለ ወገኖቿ በአይወት መኖር ደጅ ለትጠና ነበር። ሐርቦና ስለ መስቀም ግንድቱ ግንኙነቱ ሐማ ለንጉሡ ባለ ውሉታ የነበረውን መርዳክየሰን ለመገደል መነሣቱን ስለመጠቀሙን ተጨማሪ ግንጂል ሆኖታል። ሐርቦና ስሙ በመጽሐፍ ውስጥ ሁለት ጊዜ

ተጠቅላላ (1+101 7+9)፣ ይህም ከመጽሐፍ ብዙ ሰዎችን ሁኔታዎችን ጥንድ እድርጎ ከማቅረብ ሥነ ጽሑፍ ባሕርያት መካከል አንዱ ነው። ከዚህ ቀደም ሲል ንግሥት አሰጠንን እንዲያመጣትና የእርሷን ውድቀት፣ የተለም አስቴር እንድትመረጥ ሁኔታዎችን (1+10) የመቻቻ ነበር፤ አሁን ደግሞ በሐማ ውድቀትና በመርዳክየሰ የትንሣኤ ታሪክ ውስጥ ዐይነተኛ ግረና በመጣጣት ላይ ነው።

7:10 በረደ1 2+1 ይመ። ሁኔታዎችን በጥንድ መግለጥ የመጽሐፍ አስቴር ጸሓፊ ዐይነተኛ አቀራረብ እንደ መሆኑ የንጉሡ ቀጣ በረደ፣ ከዚህ በፊትም በ2+1 ላይ ተጠቅላላ።

8+1-171 የመጽሐፍ አስቴር ጸሓፊ በ3+1+43 የተጠቀሰውን አባባል ከሞላ ጉደል በተመሳሳይ ቃላት በመድገም የሥነ ጽሑፍን ይዘት በሚያስደንቅ መልክ ግንኙ እንዲጠቅም ያደርጋል።
8+1 የሐማን ቤት ንብረት ለንጉሡ አስቴር ሰጣት የገረኩ ታሪክ ጸሓፊ ሄርሶቲስ ይሁዳዊው ታሪክ ጸሓፊ ዩሊስ የአንድ ከሓዲ ንብረት ለቤተ መንግሥት ገዢ እንደሚሆን ጽፏል፤ ለርጤክስስም የሐማን ንብረት (5+11) ለአስቴር ሰጠ።
8+21 ከ3+10 ጋር ያገጸጸና፣ ከንጉሡ እጅ ቀለበትን መቀበል ግለት የንጉሡም ገንዘብ የመጠበቅ ነፈሱን መቀበል ግለት ነው፤ እዚህ ላይ መርዳክየሰ የሐማን ሹመት ሥልጣን ተሰጧል።
8+3-61 አስቴርና መርዳክየሰ ደገንነታቸው ተረጋግጠው አል፡ ጸፋ ግን የግንደው ዐዋጅ አሁንም በተቀረው የአይሁድ ሕዝብ ላይ ሞትን ይዞ እንደገኘበብ ነው።
8+3 ለጋጋዊው፣ የ3+1 ግብ ይመ።
8+5 ሞገስ፣ 4+1115+2 ይመ።

ልጅ ሐማ በንጉሡ አውራጃዎች ሁለት የሚገኙትን አይሁድ ለማጥፋት የሸረሸውን ሄራና የጻፈውን ደብዳቤ የሚሸር ትእዛዝ ይጻፍ። ሰሐንዘቤ ላይ መዐት ሲወርድ እያየሁ እንዴት ልታገሥ እችላለሁ? የቤተሰቤን ስሞጥፋት እያየሁ እንዴት መቋቋም እችላለሁ?"

ንጉሥ አርጤክስስም ለንግሥት አሳቲርና ለአይሁዳዊው ለመርዶክዮስ እንዲህ ሲል መለሰላቸው፡ "እነሆ ሐማ አይሁድን ለማጥፋት ሰላቀደ፤ ቤት ንብረቱን ለአሳቲር ሰጥቻለሁ፤ እርሱም፤ በዕንጨት ላይ ስቅለውታል።" ስንጉሥ ስም የተጻፈና በቀለበቱ የታተመ ደብዳቤ ሊሸር ስለማይችል፤ እና ንተ ደግሞ አይሁድን በተመለከተ መልካም መስሎ የታያችሁን ሌላ ዐዎጅ በንጉሡ ስም ጽፋችሁ በንጉሡ የቀለበት ማጎተም አትሙት።"

ዓሳን በተባለው በሦስተኛው ወር ሃያ ሦስተኛ ቀን የቤተ መንግሥቱ ጸሐፊዎች በአስቸኳይ ተጠርተው ነበር። እነርሱም፤ በመርዶክዮስን ትእዛዝ ሁሉ ለአይሁድ፤ እንዲሁም ከህንድ ጀምሮ እስከ ኢትዮ ጵያ ድረስ፤ በአንድ መቶ ሃያ ሰባት አውራጃዎች ለሚገኙ እንደራሴዎች፤ የአውራጃ ገዡችና መኳንንት ሁሉ ጻፉ። እነዚህም ትእዛዞች የተጻፉት በእያንዳንዱ አውራጃ ፊደልና በእያንዳንዱ ሕዝብ ቋንቋ፤ እንደ ዚሁም ለአይሁድ በገዛ ፊደላቸውና በገዛ ቋንቋቸው ነበር። ስመርዶክዮስ ትእዛዙን በንጉሥ አርጤክስስ ስም ጽፎ በንጉሡ የቀለበት ማጎተም አተመው፤ ከዚያም በተለይ ለንጉሡ በተገሩ ፈጣን ፈረሶች በሚጋልቡ መልእክተኞች እጅ ላከው።

በንጉሡም ዐዎጅ የከተማው የሚኖሩ አይሁድ ሁሉ እንዲሰበሰቡና ራሳቸውን ከጥቃት እንዲከላከሉ እንዲሁም በራሳቸው፤ በሚሰቡቸውና በልጆቻቸው ላይ አደጋ የሚያደርስባቸውን የየትኛውንም ዜጋ ወይም አውራጃ የታጠቀ ኀይል እንዲያጠፋ፤ እንዲገድሉ፤ እንዲደመስሱና የጠላቶቻቸውን ሀብት እንዲዘርፉ ፈቀደላቸው። ለአይሁድ

8፡6 ዘፍ44፡34
8፡7 ዘፍ21፡22-23
8፡8 ዘፍ38፡1-13
41፡42፤አሰ1፡193፤1
2-14፤ዳ7፡6፤15
8፡9 ዘሀ13፡24፤
ለሰ1፡1
8፡11 ዘፍ14፡23፤
ለሰ3፡13፤19፤15፤16
8፡12 ለሰ3፡13፤19፤1

በመላው የንጉሥ አርጤክስስ አውራጃ ሁለይህን እንዲፈጽሙ የተወሰነው አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር ዐሥራ ሦስተኛ ቀን ነበር። ለአይሁድ በዚያን ቀን ጠላቶቻቸውን ለመበቀል ሰማጃ እንዲሆኑ የማናው ዐዎጅ ቅጅ ገግ ወደየአውራጃው እንዲላከና የየአገሩም ሕዝብ እንዲያውቀው ተደረገ።

በቤተ መንግሥቱ ፈረሶች የተቀመጠ መልእክተኞችም፤ በንጉሡ አስቸኳይ ትእዛዝ ጋልበው ወጡ፤ ዐዎጁም በሱሳ ግንብ ተነገረ።

ስመርዶክዮስ ሰማያዊና ነጭ የቤተ መንግሥት ልብስ ለብሶ፤ ትልቅ የወርቅ አክለል ደፍቶ፤ ከቀጭን በፍታና ከሐምራዊ ግምጃ የተሠራ መጉኔጸፊያ የተኔጸፎ ከንጉሡ ፊት ወጣ፤ የሱሳ ከተማም ደስታ የተሞላበት በዓል አክበረች። ለዚህም ለአይሁድ የደስታና የፈንጠዘያ፤ የተድድየ የክብር ወቅት ሆነላቸው። ለንጉሡ ዐዎጅ በደረሰበት በእያንዳንዱ አውራጃና በእያንዳንዱ ከተማ አይሁድ ደስ አላቸው፤ ሐሜት አደረጉ፤ የፈንጠዘያና የደስታም ቀን ሆነላቸው። አይሁድን ከመፍራታቸው የተነሣ፤ ከሌሎች አገር ዜጎች ብዙ ሕዝብ አይሁድ ሆኑ።

የአይሁድ ድል ግድረግ

አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር ዐሥራ ሦስተኛ ቀን፤ በንጉሡ ትእዛዝ የወጣው ዐዎጅ የሚፈጸምበት ዕለት ነበር። በዚህም ዕለት የአይሁድ ጠላቶች የበላይነቱን እንደሚያገኙ ተማምነው ነበር። ሁኔታው ግን ተለወጠና አይሁድ በሚጠላቸው ላይ የበላይነትን አገኙ። ፤የእነርሱን መጥፋት በሚፈልጉ ወገኖች ላይ አደጋ ለመጣል አይሁድ በንጉሥ አርጤክስስ አውራጃዎች ሁሉ ባለት ከተሞቻቸው ተሰበሰቡ። የሌሎቹ አገር ዜጎች ሕዝብ ሁሉ ፈርተዋቸው ስለ ነበር፤ ግንም ሊደፍራቸው አልቻለም። ፤የአውራጃው መኳንንት ሁሉ፤ እንደራሴዎች፤ የአውራጃ ገዡች እንዲሁም የንጉሡ አስተዳዳሪዎች አይሁድን ረዷቸው፤ ይህን

8፡13 ለሰ3፡14
8፡14 ለሰ3፡15
8፡15 ዘፍ41፡42፤
ለሰ3፡15፤19፤41፤10፤212
9፡-12፡30
8፡16 ለሰ4፡1-3፤
መዘ7፡10-12፤
112፡41፤አር29፡4-7
8፡17 ዘሰ5፡14፤
16፡8፤11፤15፤ለሰ
9፡3፤መዘ35፡27፤45፤
15፤51፤8፤19፡41፤1፤10፤
8፡26፤26
9፡1 ለሰ3፡12-14፤
8፡12፤19፡22፤24-22
23፤አር29፡4-7
9፡2 ዘፍ22፡17፤
መዘ35፡26፤40፤14፤17
10፡217፤13፡24
9፡3 ሰዘ8፡36፤1ሰ
8፡17

8፡6፤ ከፍሲፍ ታሪክ ጋር ያገጸጸ። (ዘፍ 44፡34)።
8፡8፤ 1፡19 ይመ። በመግቢያው ላይ "ዓሳማው፤ መሪ ሐሳ በና ሥነ ጽሑፍ ባሕርያቱ" የሚለውን ይመ። በትንቢተ ጳጳሌል ወስጥ ሚዳናዊውን ጸርተሽን የጠመመ ዐይነት ችግር (ጻን 6፡8፡12፡15) እዚህም ላይ ተከሥቶ እናገኛለን። መፍትሔውም የመጀመሪያው ሳይሸር፤ ሌላ ተመጣጣኝ ዐዎጅ በማውጣት የቀድሞው እንዳይሠራ ግድረግ ነበር (የዓ፡2-3 ማጠ ይመ።)
8፡9-13፤ አባላቱ የተወሰደው በ3፡12-14 ላይ ከሚገኘው ተጓዳኝ ሐሳብ ነው። የጥፋቱ ስፋትና ክብደት ቀድሞ በእግራታውያን ላይ ከታወጀው ጋር ተመሳሳይ ነው (የ3፡13 ማጠ ይመ።)
8፡9 በሦስተኛው ወር ሃያ ሦስተኛ ቀን በአርጤክስ ስሰ ዐሥራ ሁለተኛ የመኝት የሐማ ዐዎጅ ከወጣ ሁለት ወር ከዐሥር ቀን በኋላ ነበር (የ3፡13 ማጠ ይመ።)
8፡12 በዐሥራ ሁለተኛው ወር ዐሥራ ሦስተኛ ቀን መጋቢት 7 ቀን 473 ዓ.ክ. ማለት ነው (3፡13 ይመ።)። ከመጀመሪያው የተራራ በዓል ዐሥራ ዓሥራ አምስት ዓመት ቄይቶ፤ ፅዝቤ ወገኖቹን (እስራኤላውያንን) ወደ እየሩሳሌም እየ

መራ ሄደዱል (ዕዝ 7፡9)።
8፡14-17፤ የክፍሉ ሐሳብ የተወሰደው ከ3፡15-4፡3 ነው።
8፡15 የቤተ መንግሥት ልብስ መርዶክዮስ በግዕረግ ልብስ ተሸልሞ ሲወጣ ሁለተኛ ጊዜው ነው (6፡10 ይመ።)።
9፡1፤ የ19-13 ማጠ ይመ። የአይሁድ ሕዝብ የመርዶክዮስን ዐዎጅ ከስምንት ወር ከሆኖ ቀን በኋላ በተግባር ላይ አዋለች። ሁኔታው ግን ተለወጠና ሁኔታዎች በተቃራኒ መሪ እንደሚከተሉ የመጽሐፍ ጳጳሴ ለሥነ ጽሑፍ ወጣት ምን ያህል እንደሚጠነቅቅ ያመለክታል። ከትረካው አጋማሽ በፊት የተጠቀሱትን ድርጊቶችና ሁኔታዎች ተቃራኒ በሁለተኛው አጋማሽ ውስጥ በማካተት ለመጽሐፍ ሚዛንና የጠበቀ ሥነ ጽሑፍ ይዘት ይሰጠዋል።
9፡2-3፤ ይህ የዘፍ 12፡3 ምሳሌ ነው። የየክፍላት አገሩ አስተዳዳሪዎች ሁለት የሚቃረኑ ዐዎጆች ሥራ ላይ እንዲወሉ ትእዛዝ ደርሶአቸዋል። እነዚህ ሁለት የሚቃረኑ ትእዛዞች ከሐማና ከመርዶክዮስ በንጉሡ ስም የታወጁ ነበሩ። አስተዳዳሪዎቹም ወጣቱ በሥልጣን ላይ የነበረውን የመርዶክዮስን ትእዛዝ ተከትለው ሲፈጽሙት ይታያሉ።

ያደረጉትም መርዶክዮስን ስለ ፈሩ ነበር። ሳመርዶክዮስ በቤተ መንግሥቱ ታዋቂ ሆነ፤ ዝናው በየአውራጃው ሁሉ ተሰማ፤ ገይሉም አየበረታ ሄደ።

⁹ስለዚህ አይሁድ ጠላቶቻቸውን ሁሉ በስይፍ እየመቱ ገደሏቸው፤ አጠፏቸውም፤ በሚጠሏቸውም ላይ ደስ ያላቸውን አደረጉ። ስለይሁድ በሱሳ ግንብ አምስት መቶ ሰው ገደሉ፤ አጠፉም። ፖርሻንዳታን፤ ደልፎንን፤ አሰፓታን፤ ስፖራታን፤ አዳልያን፤ አሪዳታን፤ ፓርማሽታን፤ አሪሳይን፤ አሪዳይን፤ ዋይዛካን ገደሉ፤ ¹⁰እነዚህም የአይሁድ ጠላት የሆነው የሐመዳቱ ልጅ የሐማዕ ሶሥር ወንዶች ልጆች ነበሩ። በምርኮው ላይ ግን እጃቸውን አልዘረጉም።

¹¹በሱሳ ግንብ የተገደሉት ሰዎች ብዛት በዚያኑ ዕለት ለንጉሠ ተነረው። ¹²ንጉሠም ንግሥት አስቴርን፤ “አይሁድ በሱሳ ግንብ አምስት መቶ ሰውና ሶሥሩን የሐማ ልጆች ገድለዋል፤ አጥፍተዋልም። በተቀሩት በንጉሠ አውራጃዎችስ ምን አድርገው ይሆን? አሁንስ የምትለምኒው ምንድን ነው? ይህ ጥሻል፤ የምትጠይቁውስ ምንድን ነው? ይፈቀድልሻል” አላት።

¹³አስቴርም፤ “ንጉሥን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ፤ በሱሳ የሚኖሩ አይሁድ የሃፊውን ዐዎቿ ነም እንዲደግሙት ፈቃድህ ይሁን፤ ሶሥሩ የሐማ ወንዶች ልጆችም ዕንጨት ላይ ይሰቀሉ” አለች።

¹⁴ንጉሡም ይህ እንዲሆን አዘዘ። በሱሳ ዐዎቹ ተነገረ፤ ሶሥሩንም የሐማ ወንዶች ልጆች ሰቀሏቸው። ¹⁵በሱሳ የሚኖሩ አይሁድ አዳር በተባለው ወር በሶሥራ አራተኛው ቀን በአንድነት መጡ፤ በሱሳም ሦስት መቶ ሰዎች ገደሉ፤ በምርኮው ላይ ግን እጃቸውን አልዘረጉም።

¹⁶በዚህ ጊዜ በሌሎች በንጉሠ አውራጃዎች የሚኖሩ የተቀሩት አይሁድ ራሳቸውን ለመከላከልና ከጠላቶቻቸውም ለመገላገል ተሰበሰቡ፤ ከሚጠሏቸውም ሰባ አምስት ሺህ ገደሉ፤ በምርኮው ላይ ግን እጃቸውን አልዘረጉም። ¹⁷ይህ የሆነው አዳር በተባለው

9፥4 ዘ011፥31
20፥34111ዘደና1191
አስ8፥15
9፥5 ዘ825፥17-19፤
14፥15፥31፥10፥4፥6
9፥10 ዘ8፥14፥231
14፥10፥14፥32፥15፥331
አስ3፥13፥5፥11፥1፥መዝ
12፥7፥3-5
9፥12 አስ5፥6፥17፥2
9፥13 ዘ821፥22-
23፥አስ5፥11
9፥14 ዕፃ6፥14
9፥15 ዘ8፥14፥231
አስ8፥11
9፥16 ዘ825፥19፤
1ዜ፥54፥43፥አስ4፥14፤
8፥11
9፥17 1፥73፥15

ወር ሶሥራ ሦስተኛ ቀን ነበር፤ በሶሥራ አራተኛው ቀን ዐረፉ፤ ዕለቱንም የተደላና የደስታ ቀን አድርገው ዋሉ።

የፋሪም በዓል መክበር

¹⁸በሱሳ የሚኖሩ አይሁድ ግን በሶሥራ ሦስተኛውና በሶሥራ አራተኛው ቀን ተሰብሰበው ነበር፤ ከዚያም በሶሥራ አምስተኛው ቀን ዐረፉ፤ ዕለቱንም የተደላና የደስታ ቀን አድርገው ዋሉ።

¹⁹በየመንደሩ የሚኖሩ የገጠር አይሁድ፤ የአዳርን ወር ሶሥራ አራተኛ ቀን የተደላና የደስታ፤ እርስ በርሳቸውም ስጦታ የሚለዋወጡበት ቀን አድርገው የሚያከብሩት ከዚህ የተነሳ ነው።

²⁰መርዶክዮስ የተፈጸሙትን እነዚህን ድርጊቶች ጻፈ፤ ደብዳቤ አዘጋጅቶም በመላው የንጉሥ አርጤክስስ አውራጃ በቅርብና በሩቅ ለሚገኙት አይሁድ ሁሉ ላከ። ²¹የላከውም የአዳርን ወር ሶሥራ አራተኛና ሶሥራ አምስተኛ ቀን በየመጡ እንዲያከብሩ ነው። ²²የሚያከብሩበትም ምክንያት አይሁድ ከጠላቶቻቸው ዕረፍት ያገኙበት፤ ሐዘናቸው ወደ ደስታ፤ ልቅሷቸውም ወደ ኩባ በዓል የተሰጠበት ቀን ስለ ሆነ ነው። ቀኖቹንም የተደላና የደስታ ቀኖች አድርገው፤ እርስ በርሳቸውም የምግብ ስጦታ እየተለዋወጡና ለድሻችም ስጦታ እየሰጡ እንዲያከብሩ ጻፈላቸው።

²³ስለዚህ አይሁድ መርዶክዮስ የጻፈላቸውን ለመፈጸምና የጀመሩትን በዓል ለማክበር ተሰማሙ። ²⁴ምክንያቱም የአይሁድ ሁሉ ጠላት የሆነው የአጋጋዊው የሐመዳቱ ልጅ ሐማ አይሁድን ለማጥፋት አሂር ነበር፤ ሊፈጃቸውና ሊያጠፋቸውም ፋር የተባለ ዕጣ ጥሎ ነበር። ²⁵ሂራው በንጉሠ ዘንድ እንደ ታወቀ ሐማ በአይሁድ ላይ የሸረበው ሂራ በንጉራሱ ላይ እንዲጠመጠም፤ እርሱን ለማደቅ ልጆቹም በዕንጨት ላይ እንዲሰቀሉ፤ የጽሑፍ ትእዛዝ አስተላለፈ። ²⁶ስለዚህ እነዚህ ቀኖች ፋር ከሚለው ቃል “ፋሪም” ለመባል በቁ። በዚህ ደብዳቤ ስለ

²⁵ ወይም አስቴር በንጉሠ ፊት በወጣች ጊዜ

9፥19 አስ2፥9፥3፥7፤
ፊላ11፥10
9፥22 2፥125፥30፤
ሄ8፥10፤12፥አሳ4፥14፤
መዝ3፥11-12
9፥24 ዘ017፥8-16፤
ዘሌ16፥8፥አስ3፥6፥7
9፥25 ዘ821፥22-23፤
አስ7፥10፤መዝ7፥16
9፥26 አስ3፥7

9፥5-10፤ የአይሁድ ሕዝብ “የአግሊቃውያንን ስም ከምድር ገድ የሚጥፋቱን” ተግባር ከግብ ለማድረስ ተነሥተዋል (ዘ017፥16፤ ዘ825፥17-19፤ የ31፥6 ግብ ይመ)። በዚህ ክፍል የተጠቀሱት ሁኔታ ከ1፥15 ጋር ተቃራኒ ነው። ንጉሠ ምርኮ እንዲወስዱ ሲፈቅድላቸውም፤ ሕዝቡ ግን ምርኮ ከመውሰድ መጨረሱን ጻጻፈው ደጋግም ገልጸዋል (8፥11)። ከአምስት መቶ ዓመት በፊት ገንጌ ላለአ ከአግሊቃውያን ጋር ጦርነት አድርጎ ምርኮ ስለ ወደባ የንጉሥነት ሥልጣን አጥፋለ። ((ላጦ 15፥17-19)። በዚህ ክፍል የሚታወቀው ምርኮ ለመውሰድ ያለመሳካት ገዝብ ግን፤ ለመርዶክዮስ የቤተ መንግሥት ሥልጣን አስገኝቶታ ቃል (ፋ20-23)። ፋ15-16 ይመ። ከዘፍ 14፥22-24 ጋር ያነጻጽሩ።

9፥10 የሐማ ... ወንዶች ልጆች በ5፥11 ላይ ከተጠቀሰው በመቀጠል ለሁለተኛ ሄይ በዚህ ክፍል ስለ ሐማ ልጆች ተጠቅሞ ያለ።
9፥12፤ 5፥3፥6፥17፥2 ይመ።
9፥13፤ እዚህ ላይ ሰዎችን መስቀል፤ የመግደያ መገንደር ሆኖ ሳይሆን፤ በድንገት ለቅሎ ለግላዮት ነው። (ፋ7-10 እና የ2፥23 ግብ ይመ)።
9፥15-16፤ የፋ፥ 5-10 ግብ ይመ።

9፥16-22፤ ከጠላቶቻቸውም ለማገዳገል፤ ለእስራኤል ለገዢ አብሔር ከገባው የዕረፍት ቃል ኪዳን ጋር፤ አብር የሚሄድ ነው (ዘ8 25፥19)። ሐማ ድል መመታቱ ለአይሁድ ሕዝብ ዕረፍትን አስገኝቶአል፤ ከዘፍ 22፥16-10፤ መዝ 95፥8-11፤ አላ 32፥18፤ ዕብ 3፥11-4፥11 ጋር ያነጻጽሩ።
9፥18-19፤ ጻጻፊው ፋሪም የሚከበረው በሁለት የተለያዩ ቀኖች እንደ ነበር የመለከታል፤ በብዙ ከተሞች በአዳር ወር በሶሥራ አራተኛው ቀን ሲከበር፤ በሱሳ የነበሩ አይሁድ ግን በሶሥራ አምስተኛው ቀን ያከብሩት ነበር። በአሁኑ ዘመን በሶሥራ አራተኛው ቀን ያከብሩታል፤ በአ.የ.ሳ.ላ.ም የሚከበረው ግን በሶሥራ አምስተኛው ቀን ነው።
9፥20 መርዶክዮስ ... እነዚህን ድርጊቶች ጻፈ፤ አንዳንድ ሰዎች ከዚህ ተነሥተው መጽሐፈ አስቴርን የጻፈው መርዶክዮስ ራሱ ነው ይላሉ፤ የሚታወቀው አመለካከት ግን መርዶክዮስ በላካቸው ደብዳቤዎች ወስኑ በወቅቱ የተፈጸሙትን ድርጊቶች መገዛግ ይዞ ዘርፍ የሚለው ነው።
9፥22 የምግብ ስጦታ፤ የ2፥9 ግብ ይመ። ከካህ 8፥10፥12 ጋር ያነጻጽሩ።
9፥24፥26 ፋር፤ የ3፥7 ግብ ይመ።

9፥24፥26 ፋር፤ የ3፥7 ግብ ይመ።

ተጻፈው ሁሉ፤ ስላዩትና ስለ ደረሰባቸውም ነገር ሁሉ፤ ²⁷እይሁድ በታዘዘውና በተወሰነው ጊዜ እነርሱና ዘሮቻቸው፤ እነርሱን የተጠጓቸውም ሁሉ እነዚህን ሁለት ቀኖች በየዓመቱ ባለማዕረግ እንዲያከብሩ ሥርዐት አድርገው ራሳቸው ወሰኑ። ²⁸እነዚህም ቀኖች በእያንዳንዱ ትውልድ፤ በእያንዳንዱ ቤተ ሰብ፤ በእያንዳንዱ አውራጃና በእያንዳንዱ ከተማ መታሰብና መከበር ይኖርባቸዋል፤ ይኸውም እነዚህ የፋሪም ቀኖች በአይሁድ ዘንድ ሳይከበሩ እንዳይቀሩ፤ መታሰቢያቸውም ከዘሮቻቸው መካከል እንዳይደመስስ ነው።

²⁹ስለዚህ የአቢካኢል ልጅ ንግሥት አስቴር ከአይሁዳዊው ከመርዶክዮስ ጋር በመሆን፤ ፋሪምን አስመልክተው ይህችን ሁለተኛዬቱን ደብዳቤ ለማጽናት በሙሉ ሥልጣን ጻፉ። ³⁰መርዶክዮስም የመልካም ምኞት መግለጫና ማረጋገጫ የሆነውን ደብዳቤ በአርጤክስስ ግዛት ውስጥ በሚገኙት አንድ መቶ ሃያ ሰባት አውራጃዎች ለሚኖሩት አይሁድ ሁሉ ላከ፤ ³¹የላከውም አይሁዳዊው መርዶክዮስና ንግሥት አስቴር

9፡29 አስ2፡15
9፡30 አስ1፡1
9፡31 አስ4፡1-3፡16

ባወጁላቸውና እንደዚሁም የጸሙንና የሰቄቃውን ጊዜ በሚመለከት ለራሳቸውና ለዘራቸው ባጸኑት ውሳኔ መሠረት እነዚህ የፋሪም ቀኖች በተወሰነላቸው ጊዜ እንዲከበሩ ነው። ³²የአስቴር ዐዋጅ ስለ ፋሪም የወጣውን ሥርዐት አጸና፤ ይህም በመዝገብ ተጻፈ።

የመርዶክዮስ ታላቅነት

10ንጉሥ አርጤክስስ እስከ ባሕር ዳርቻ በሚዘልቀው ግዛቱ ሁሉ ላይ ግብር ጣለ። ²የጎይሉና የብርታቱ ሥራ ሁሉ እንዲሁም ንጉሡ መርዶክዮስን ለዚህ የላቀ ማዕረግ እንዴት እንዳደረሰው የሚናገረው በሚዶንና በፋርስ የታሪክ መጽሐፍ የተጻፈ አይደለም? ³አይሁዳዊው መርዶክዮስ በማዕረግ ከንጉሡ ከአርጤክስስ ቀጥሎ ሁለተኛ፤ ከአይሁድ መካከልም ቀዳሚውን ስፍራ የያዘ ሰው ነበር፤ ለወገኖቹ መልካም በማድረጉና ለአይሁድም ሁሉ ደኅንነት የቆመ በመሆኑ፤ በብዙዎቹ አይሁድ ወገኖቹ ዘንድ እጅግ የተከበረ ነበር።

10፡1 መዝ72፡10፤ 97፡1
10፡2 ዘፍ41፡444፤ አስ2፡23፤18፡15
10፡3 ዘፍ41፡40፤ 43፡102፤10፤አር29፤ 4-7፤18፡25፤17፤16፤3

9፡27 እነርሱን የተጠጓቸውም ሁሉ፤ አንዳንድ ሰዎች ይህ አባባል አይሁድ ከአሕዛብ ወገን ሰዎችን ወደ ሃይማኖታቸው ያስገቡባትን ጊዜ ስለሚያመለክት፤ መጽሐፈ አስቴር መቼ እንደተጻፈ ለመገመት የሚረዳ ነው ይላሉ፤ በይበልጥ ገን በ8፡17 ላይ የተጠቀሱትን ሰዎች የሚያመለክት ይመስላል።

9፡31 የጸሙንና፤ የ4፡3፡16 ማብ ይመ። ለዚህ ጽዎ የተለየ ቀን አልተወሰነለትም። አይሁድ፤ ሐማ እነርሱን ለማጥፋት ምቹ ነው ብሎ ያሰበውን (3፡7፡13 ይመ) የአጻር ወር ዐሥራ ሦስተኛ ቀን የጸም ቀን አድርገውታል፤ ይህንንም ጸም "የአስቴር ጸም" ብለው ይጠሩታል፤ ይህ ቀን ከፋሪም ከብረ በዓል አስቀድሞ የሚውል ቀን ነበር። ከአጻር ዐሥራ ሦስት እስከ ዐሥራ አምስት ያሉት፤ የእነዚህ ሦስት የድል መታሰቢያ የበዓል ቀናት መከበር

በሥነ ጽሑፋዊ አተራረቡ ሲታይ፤ አስቴር ንጉሡ ፊት ቀርቦ ደጅ ከመጥናቷ አስቀድሞ (4፡16) ሦስት ቀን ከጸመችበት ጊዜ ጋር ሊገናዘብና ሊመዛዘን የሚችል ነው።

10፡1-2፤ ጽሑፉ ስለ ግብር መጣል መጥቀስ እርሱ ያገኘው ሌላ የታሪክ ምንጭ መኖሩን ያመለክታል፤ አንባቢም ተጨማሪ መረጃ እንዲያገኘና እንዲያረጋግጥ ይመራል (የ2፡23 ማብ ይመ)።

10፡31 መርዶክዮስ ባገኘው የጠቅላይ ሚኒስትርነት ግዕጥ ረገ፤ ከስምንት ዓመት በላይ እንዳልቆየበት ይገመታል፤ ምክንያቱም በ465 ዓ.ቅ.ክ በእርሱ ቦታ ሌላ ሰው ተኩሞ እንደ ነበር የዓለም ታሪክ ይናገራል።